

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Palotás Csongor) által képviselt **felperesnek** dr. Lipcsei Eszter ügyvéd által képviselt **I. r. alperes** és dr. Bárdos Péter ügyvéd által képviselt **II. r. alperes** ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. szeptember 18. napján kelt, 4.P.20.309/2008/61. számú ítéletével szemben a felperes részéről 65. és 66. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 900.000.- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen a II. r. alperesnek 250.000.- (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes 1999-ben ismerkedett meg "**A**"-val, akivel szerelmi kapcsolata alakult ki, majd 2004. év végén közös gazdasági tevékenységet is kívántak folytatni a felperes lányának, valamint "**A**" lányának jövője biztosítása érdekében, figyelemmel arra is, hogy a felperes lányának hobbija a lovaglás. A felperes és "**A**" a ... lovarda megvásárlása érdekében hozta létre az I.r. alperest, amely a **Helység 1** külterületén ... helyrajzi szám alatti ingatlant 2005. április 29-én vásárolta meg. Az I.r. alperes tulajdonosa először a felperes akkor még kiskorú gyermeke, valamint a "**A**" érdekeltségébe tartozó "**B**" Bt. volt 50 - 50 %-ban. A perbeli **helység 1-i** ... helyrajzi szám alatti ingatlant már az így létrehozott I.r. alperes vásárolta meg. Az adásvételi szerződés kapcsán a foglalt "**A**", az előleget pedig a "**C**" Banktól felvett hitelből a "**B**" Kft. fizette. A lovas tanya vételára 250.000.000 Ft volt, a vételár hátralék kifizetéséhez szükséges

pénzzel azonban az I.r. alperes nem rendelkezett, ezért "A" ügyvezető a II.r. alperessel kölcsönszerződést kötött 2006. február 1-jén 696.000 EURO összegre. Ezzel egyidejűleg "A" az időközben 100 %-os üzleti részesedéséből a társaság jegyzett tőkéjének 80 %-át kitevő 2.400.000 Ft névértékű üzletrészt átruházta "D"-re. Ezen üzletrész átruházásról a felperes és lánya nem szereztek tudomást, mint ahogy arról sem, hogy korábban 2005. október 27-én az I.r. alperes 100 %-ának tulajdonosa "A" lett.

Az I.r. alperes ügyvezetője "A" volt, ténylegesen azonban a társaság napi ügyeivel a felperes foglalkozott, és a perbeli ingatlan területén árvíz miatt szükségessé vált felújítási, karbantartási munkákat, építkezéseket saját pénzéből finanszírozta. Az I.r. alperesi társaság tevékenységét ténylegesen a felperes irányította, a lovarda területén így került elvégzésre mindaz a felújítási, karbantartási és egyéb munka, amelyre a felperes kereseti kérelmében is hivatkozott, így a jártató gép tetőcseréje, a villanyvezetékek cseréje, a gázbojler cseréje, a patamosó megépítése, ezt meghaladóan elektromos kaput építettek ki, megtörtént a klubház teljes felújítása, a nyílászárók cseréje, a fedeles lovarda lambéria cseréje 1000 m²-en, a "H" öntőrendszer kiépítése, pályavilágítás kialakítása, lovas boksok ajtóinak cseréje, és a teljes földmunka elvégzése.

A felperesnek a lovarda megszerzéséhez azért is érdeke fűződött, mert lánya lovagoltatását és a saját tulajdonában lévő lovak ellátását is az I.r. alperesi Kft. tulajdonában lévő lovardában oldotta meg. Az I.r. alperes tulajdonosi köre akként változott ezt követően, hogy 2007. május 31-től 80 %-ban "D", 20 %-ban "I" lettek a tulajdonosok. A felperes csak 2007. júliusát követően szerzett tudomást arról, hogy a Kft. tulajdonosi körében beállt változások folytán a felperes lánya már nem tulajdonosa az I.r. alperesi Kft.-nek. 2007. október 2-án került arra sor, hogy a felperes elhagyta a lovarda területét, ezt megelőzően 2005-ben már megromlott a viszonya "A".

2007. augusztus és szeptember hónapokra az I.r. alperes a felperes lovardában végzett munkáját hivatalosan úgy rendezte, hogy a felperesi érdekeltségbe tartozó "J" Bt-vel kötött erre vonatkozóan megbízási szerződést 200.000 Ft + Áfa összegért. 2007. szeptember hónapban már "D" és "I" adta át a felperesnek azt az 1.000.000 Ft-ot, amit a lovarda üzemeltetésével kapcsolatban "A" küldött. 2007. október elején az I. r. alperes tulajdonosai jelezték, hogy az újabb 1.000.000 Ft-ot át kívánják adni a felperesnek, amit "A" küld, valamint azt is, hogy el kívánnak számolni a felperessel az előző hónapban átvett pénzzel kapcsolatban. A felperes ekkor - 2007. október 2-án - elhagyta a perbeli ingatlant. A felperes a lovarda felújítási munkáit több alkalommal számla nélkül végeztette el annak érdekében, hogy azok olcsóbbak legyenek, így azok az I.r. alperes könyvelésében nem jelentkeztek. Nem a számviteli törvénynek megfelelően került rögzítésre a "A" által átadott működtetésre, felújításra szolgáló összeg sem, illetve nem tartalmazott a könyvelés arra vonatkozóan sem adatot, hogy a felperes részéről bármilyen hozzájárulás a felújításhoz, beruházáshoz megtörtént volna.

A felperes elsődleges **kereseti kérelmében** annak megállapítását kérte, hogy a **helység 1-i ...** helyrajzi szám alatti ingatlan 1/10 tulajdoni illetőségének tulajdonjogát ráépítés címén megszerezte, mert a perbeli ingatlanon összesen 17.165.000 Ft értékben beruházásokat

végzett. Kérte a II.r. alperes tűrésre kötelezését, valamint az **Helység 2-i** Körzeti Földhivatal megkeresését tulajdonjogának bejegyzése végett, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén kérte, hogy a bíróság kötelezze az I.r. alperest a felperes által elvégzett beruházások értékének megtérítésére.

Tulajdonjogot keletkeztető beruházásként hivatkozott a jártató gép tetőcseréjére, villanyvezeték cseréjére, gázbojlerek cseréjére, a patamosó megépítésére, elektromos kapu kivitelezésére, klubház felújítására, a fedeles lovarda lambéria cseréjére **"H"** öntözőrendszer létesítésére, pályavilágítás kivitelezésére, a teljes földmunkák elvégzésére, a lovas boksztok ajtóinak cseréjére, valamint székely kapu kivitelezésére. Előadta, hogy az így elvégzett munkákra anyagi fedezetet a felperes számára az biztosított, hogy 2006. május 10-én 4.800.000 Ft kölcsönt kapott Molnár Emerenciától ezt követően 2006. október 1-jén édesanyjától kapott 3.400.000 Ft-ot. 2007. október 10-én a **"K"** községben a felperes tulajdonát képező ingatlant a felperes eladta, és ebből 1.500.000 Ft jövedelemre tett szert. 2007. október 11-én fenntartásos betétkönyvből 786.563 Ft-ot vett ki. A **"L"** Banktól 1.810.000 Ft illetőleg 1.450.000 Ft kölcsönt vett fel, valamint a felperes tulajdonába tartozó **"J"** Bt-től 2003. december 31-én 1.000.000 Ft osztalékot kapott, míg 2004. és 2005. években ugyanezen Bt-ből származó tagi jövedelme a felperesnek összesen 1.316.000 Ft volt. Hivatkozott arra, hogy korábban **"A"** nem kötött kifejezett megállapodást arra nézve, hogy a beruházási költségeket ki viseli, kezdetekben az volt az elképzelés, hogy idővel a közösen létesített I.r. alperesi Kft-t eladják, és annak vételárán fognak megosztani.

Kereseti kérelme jogalapjaként hivatkozott a Ptk. 137. § /3/ bekezdésében, valamint a Legfelsőbb Bíróság Pk. 7. számú állásfoglalásában írtakra. Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 117. § /2/ bekezdésében írtakra figyelemmel, amennyiben az állapítható meg, hogy az építkezéshez szükséges anyagvásárlás fedezetét **"A"** biztosította, úgy ezeken az anyagokon a felperes szerzett tulajdonjogot és az így beépített anyagok révén ráépítéssel a perbeli ingatlanban tulajdonjoga keletkezett.

Az I.r. és II.r. alperesek a kereseti kérelem elutasítást kérték **ellenkérelmükben**.

Az I.r. alperes hivatkozott arra, hogy valamennyi munkát **"A"** finanszírozta. Az I.r. alperes könyvelésében a kereseti kérelem szerinti munkák egyébként nem szerepelnek. Nem vitatta, hogy az egyes munkások kifizetésére a felperes részéről került sor, de ez úgy történt álláspontja szerint, hogy ehhez az anyagi háttérrel **"A"** biztosította. Hivatkozott arra, hogy a felperes nem bizonyította sem a kereseti kérelem alapjául szolgáló munkálatok elvégzését, sem azok értékét, sem pedig azt, hogy ezeket a felperes fizette. A felperes mindvégig **"A"** megbízottjaként járt el, így kifejezetten rosszhiszemű az a magatartása, hogy az így eszközölt kifizetésekre akar tulajdonjogot alapítani, e körben utalt a Pp. 137. § /4/ bekezdésében írtakra. Hivatkozott arra is, hogy a felperes által a kereseti kérelemben megjelölt munkák tulajdonjog keletkeztetésére egyébként sem alkalmasak. Előadta, hogy a felperes már 2005. október 27-étől tisztában volt azzal, hogy lánya nem tulajdonos az I.r. alperesi Kft-ben. Utalt arra, hogy a felperes 2007. október 2-án elhagyta a perbeli ingatlan területét, így az ezt követően kötött banki hitelszerződések, illetőleg az ezen időpont utáni események már nem képezhették a felperes által hivatkozott beruházások fedezetét.

A II.r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság **ítéletében** a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 714.950 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat, a II.r. alperesnek 30.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat, valamint az állam javára 900.000 Ft feljegyzett illetéket.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárás során meghallgatott számos tanú vallomása nem támasztotta alá azt a felperesi állítást, mely szerint a beruházásra a felperes saját anyagi eszközei jelentettek fedezetet. Megállapította, hogy a felperes által értékesített kulcsi ház esetében a szerződéskötésre a perbeli beruházások után került sor, így az abból befolyt vételár a kivitelezési munkák fedezetéül nem szolgálhatott.

Helytállónak fogadta el a bíróság azt az alperesi védekezést, mely szerint a felperes által hivatkozott munkák a Ptk. 137. § /3/ bekezdése alapján tulajdoni igényt nem alapoznak meg a felperesi oldal részéről figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Pk. 7. számú állásfoglalásában írtakra is.

A Ptk. 361. §-ára alapított jogalap nélküli gazdagodással kapcsolatos kereseti kérelem kapcsán kifejtette, hogy a felperes nem tudta igazolni, de még csak valószínűsíteni sem, hogy saját pénzeszközeinek rovására jutott az I.r. alperes vagyoni előnyhöz. Helytállónak fogadta el azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes betéti társaságából származó jövedelem 2006. évi felhasználását, beruházásokra fordítását semmi nem támasztja alá, ugyanez állapítható meg a felperes és édesanyja közötti 2006. december 1-jén kötött 3.700.000 Ft-ról szóló szerződésről. A felperes saját felróható magatartásával idézte elő azt a helyzetet, hogy az I.r. alperes könyvelésében az elvégzett felújítási munkák egyáltalán nem követhetőek, márpedig a Ptk. 4. §-a szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. A megyei bíróság indokolatlannak tartotta igazságügyi műszaki szakértő kirendelését tekintettel arra, hogy erre csak akkor kellett volna, hogy sor kerüljön, ha a felperes bizonyítani tudta volna, hogy saját pénzeszközeiből történtek a beruházások.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő **fellebbezést**, melyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelemnek való helyt adást kért. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Ptk. 137. §-ában foglaltakat, és ugyanígy tévesen értelmezte a perben elhangzott tanúvallomásokat is, amikor döntő jelentőséget tulajdonított "**M**" vallomásának oly módon, hogy e tanúvallomást nem vetette össze kellő súllyal a többi tanúvallomással. Hivatkozott "**N**", "**O**", "**P**", "**Q**", "**R**", "**S**", "**Sz**", "**T**" és "**TY**" tanúvallomásaira, mely szerint az egyes munkálatok elvégzése során az arra megbízást kapó kivitelezők a felperessel álltak kapcsolatban. Megalapozatlanul fogadta el az elsőfokú bíróság "**M**" tanúvallomását. Nincs kellő magyarázat arra, hogy "**M**" a saját tanúvallomása szerint milyen munkavégzést irányított. "**M**" és "**A**" eltérően nyilatkoztak arra nézve is, hogy milyen összegű beruházásokra került sor a perbeli ingatlanon. Fellebbezésének kiegészítésében hivatkozott arra, hogy "**M**" a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 42.P.92.654/2008. számon folyamatban volt perben tett nyilatkozata ellentétben áll "**A**"-nak a jelen perben tett nyilatkozatával a perbeli ingatlanon lévő felépítmények felújításával összefüggésben átadott okiratokra nézve. "**M**" saját tanúvallomása szerint is csak 2006. októberéig fejtett ki sofőri, illetve kézbesítői tevékenységet, így a 2007. október 2-áig zajló

beruházásoknak a 2006. októberétől 2007. októberéig terjedő időszakára nem tudott érdemi nyilatkozatot tenni.

Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte fellebbezésében a felperes. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a "U" Kft. az I.r. alperessel 2009. január 28-i szerződésében vételi jogot alapított a perbeli ingatlanra, melynek eredményeként a "U" Kft. 2009. január 3-án a perbeli ingatlan birtokába is lépett. Az **Helység 2** Körzeti Földhivatal 2009. április 14-i határozatával a "U" Kft., mint jogosult javára a perbeli ingatlan egészére 2010.06.30-ig terjedően perkimeneteltől függő hatállyal vételi jogot jegyzett be. Így a Legfelsőbb Bíróság BH.1998/221. számú határozata, valamint a Pk. 10. számú kollégiumi állásfoglalása szerint valamennyi érdekelt, így a "U" Kft. perben állása is kötelező az eljárásban.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése esetére ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a Pp. 156. § /8/ bekezdése alapján azzal a tartalommal, hogy kérte hogy az ítélet tábla rendeljen el „elidegenítési és terhelési tilalmat” a **Helység 1** külterületén ... helyrajzi szám alatt felvett ingatlan 1/1 eszmei hányadára. Másodlagosan ugyanezen ideiglenes intézkedés elrendelését az ingatlanak a felperes által követelt 1/10 tulajdoni hányadára kérte elrendelni.

Az I-II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontjuk szerint helyesen ítélte az elsőfokú bíróság megalapozatlannak a felperes elsődleges kereseti kérelmét, hiszen az elvégzett korszerűsítési és karbantartási munkák az ingatlanon álló épület szerkezetét nem érintették, így azok a felperes javára tulajdonjogot nem keletkeztethettek. Téves az a felperesi álláspont is, mely szerint a beruházásokhoz szükséges pénzeszközzel való rendelkezés elegendő bizonyíték lett volna a saját vagyon terhére történt beruházás igazolására. Ezen felül pedig a felperes által állított bevételekről kiderült, hogy vagy a beruházásokat megelőző, vagy azt követő időszakból származnak. A felperes által felajánlott bizonyítékok nem alkalmasak annak bizonyítására sem, hogy a munkásokat a felperes saját pénzéből fizette ki. Végül kiemelte, hogy a másodlagosan, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereseti kérelem teljes egészében bizonyítatlan maradt.

Kérte az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítását.

A Győri Ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti annyiban, hogy a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a "Ú" felperes és "A" I. r., "D" II. r. és "I" III. r. alperesek között szerződés létre nem jöttének megállapítása iránt folyamatban lévő eljárásban 2010. január 14. napján jogerős részítéletében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. április 15. napján kelt, 42.P.92.654/2008/25. számú ítéletét részítéletnek tekintette és azt helybenhagyta. A részítélet indokolása szerint "Ú" felperesnek az "Ú" Kft-ben meglévő üzletrésze adásvételéhez a felperes törvényes képviselője a beleegyező nyilatkozatot megtette. Az üzletrész adásvétel semmisségét arra tekintettel állapította meg a jogerős részítélet, hogy a Ptk. 13/A. § (1) bekezdése értelmében még a gyámhatóság jóváhagyásával sem tehet olyan jognyilatkozatot a kiskorú, mellyel ajándékozik, vagy amellyel jogáról ellenérték nélkül lemond. Mivel pedig az üzletrész adásvételre ellenérték nélkül került sor,

ezért ez ajándékozásnak minősül, ekként a jelen esetben ezt a jogügyletet létre sem jöttek kell tekinteni.

Mindezek alapján pedig megállapítható, hogy a jelen eljárás felperese az üzletrész adásvételi szerződés megkötéséről annak időpontjában tudomással bírt, hiszen ahhoz maga adott hozzájáruló nyilatkozatot.

A fellebbezés az így kiegészített tényállás alapján sem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló bizonyítékokat önmagukban, és összességükben logikusan mérlegelte, az így kialakult meggyőződésének megfelelően - a fentebbi kiegészítéssel - a tényállást helyesen állapította meg, és az ebből levont jogkövetkeztetése is teljes egészében helytálló.

A fellebbezésre tekintettel az ítéletábra az alábbiakra kíván rámutatni.

A jelen perben a felperest terhelte többek között annak bizonyítása, hogy a perbeli ingatlanon saját anyagával, illetve saját pénzeszközeiből valósított meg beruházásokat, ráépítést, és a felperesnek kellett igazolnia azt is, hogy az épület szerkezetét érintő munkákat hajtott végre az ingatlanon. Minderről az elsőfokú bíróság a felperest a 26. számú jegyzőkönyvében részletesen tájékoztatta, továbbá figyelmeztette arra is a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően, hogy a bizonyítatlanság következményeit a bíróság szintén a felperes terhére értékeli.

A felperes által a felhívásra felajánlott bizonyítékok azonban nem voltak alkalmasak a kereseti kérelmében állított tények ítéleti bizonyossággal történő igazolására. Az elsőfokú eljárás során teljes körűen lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok összességének értékelésével az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy azok sem önmagukban, sem együttesen nem alkalmasak a felperesi saját pénzeszközökből történt beruházások, felújítások bizonyítására. A perbeli jogvita eldöntése során annak volt döntő jelentősége, hogy a felperes rendelkezésére álló vagyoni eszközök (kölcsön, bankhitel, ingatlan vételár stb.) és a perbeli ingatlanon végzett felújítások ellenértékének megfizetése közötti szoros (szükséges) kapcsolat nem nyert bizonyítást. Abból a tényből, hogy a munkásoknak effektíve valóban a felperes adta át az elvégzett munkájuk ellenértékét, nem lehet ítéleti bizonyossággal arra a következtetésre jutni, hogy a kifizetett munkadíjat, anyagköltséget a felperes saját vagyona terhére viselte.

Mindezek alapján pedig téves az a felperesi álláspont, mely szerint "M" tanúvallomása döntő jelentőséggel bírt a jogvita elbírálása során. Az elsőfokú bíróság ugyan nagy jelentőséget tulajdonított a tanú nyilatkozatának, azonban döntését valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték együttes értékelésével, okszerű mérlegeléssel hozta meg, és állapította meg a bizonyítatlanság tényét.

Az elsőfokú bíróság abban is megalapozottan foglalt állást, hogy a felperes által megjelölt felújítási, karbantartási munkálatok a saját pénzből történő beruházás tényének bizonyítása esetében sem eredményezték volna a felperesi ráépítés címén történő tulajdonszerzést. A

Ptk. 137. § (3) bekezdése szerinti ráépítés útján történő tulajdonszerzéshez a PK 7. számú állásfoglalás értelmében szükséges az, hogy a meglévő ingatlan átépítése a szerkezetet érintő jelentős beruházásnak minősüljön. A jelen eljárásban a felperes által állított beruházások egyike sem minősül az épület szerkezetét érintőnek. Egyéb olyan adat sem merült fel az eljárás során, melyből szerkezetet érintő beruházás, ráépítés tényére lehetne következtetni.

Mivel a felperes nem bizonyította a saját vagyoni eszközökből történt beruházás tényét, nem lehetett megállapítani azt, hogy a felperes vagyona hátrányára gazdagodott volna a beruházások elvégzésével az alperesi társaság. Ezért másodlagosan, jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelem is megalapozatlan.

A felperes az elsőfokú eljárás során említést tett arról, hogy "A" gyermekeik jövője, és a felperes lányának hobbija támogatása érdekében kezdték el a keresetlevélben írt közös gazdasági tevékenységüket, hozták létre az I. r. alperesi társaságot, valamint működtették és újítták fel a lovardát. Megjegyzi az ítéletábra, hogy ez a nyilatkozata önmagában a Ptk. 137. § (3) bekezdése szerinti olyan eltérő megállapodásnak tekinthető, mely a ráépítés jogcímén előterjesztett kereset teljesítését kizárja.

A felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő fellebbezésében, mivel azonban az csak feltételes, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése esetére előterjesztett kérelem volt, ezért ebben a kérdésben az ítéletábrának nem kellett döntést hoznia.

A fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a fellebbező felperes köteles az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az államnak, külön felhívásra megfizetni. Köteles továbbá a pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 239. § alapján megfizetni a jogi képviselővel eljáró II. r. alperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, melynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /2/, /5/ - /6/ bekezdései alapján Áfa-val növelten 250.000.- Ft-ban határozta meg.

Az I. r. alperesnek a másodfokú eljárás során megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért az ítéletábra ebben a kérdésben mellőzte a döntéshozatalt.

Győr, 2010. március 31. napján

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Szalay Róbert sk.**
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: